

ДОПЪЛНИТЕЛНО РЕШЕНИЕ

№ 149

за изменение в частта за разноските

гр. София, 08.01.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в закрито заседание на 08.01.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

като разгледа дело номер **2800** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Е. Б. Б. против заповед № ДК-10-ЮЗР-19/16.02.2012г. на началника на Регионалната дирекция за национален строителен контрол Югозападен район (РДНСК - ЮЗР). Със заповедта е потвърдено разрешение за строеж (РС) № Б-27/25.05.2009 г., издадено от главния инженер на район „К. село“ на Столична община (СО). С окончателно решение № 7715/09.12.2013г. заповедта и РС заедно с одобрените проекти към него са отменени, а Дирекцията за национален строителен контрол (ДНСК) е осъдена да възстанови на жалбоподателя сума в общ размер на 521 (петстотин двадесет и един) лев, от които: 450 лв. платени възнаграждения за вещи лица; 10 лв. държавна такса; общо 1,80 лв. банкови такси; общо 59,20 лв. такси за преписи.

На 16.12.2013г., в срока по чл.248, ал.1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), субсидиарно приложим съгласно чл.144 АПК, от жалбоподателя е постъпила молба за изменение на постановеното решение в частта му за разноските, като се иска възстановяване допълнително на 150 (сто и петдесет) лева – платен депозит за възнаграждение на вещи лица, и 25,40 лв. – разноски за преписи над размера, чието възстановяване е постановено с решението.

Ответникът в писмено становище от 19.12.2013г. заявява, че намира искането за неоснователно.

След като извърши служебна проверка по делото, съдът в настоящия състав приема, че искането е отчасти основателно.

Видно от изготвена справка от счетоводството на съда, сума в размер на 150 лв. от

внесения от жалбоподателя депозит за възнаграждение на вещо лице е налична и неплатена. Възстановяването ѝ на вносителя е разпоредено на 04.12.2013г., като изпълнението на това разпореждане се извършва при предприети за това действия от същия вносител – било чрез личното му явяване на касата на съда, било по посочена от него с писмена молба по делото банкова сметка. Доколкото обаче същата сума не е била изразходвана, не е налице основание за възстановяването ѝ от ДНСК.

От представените по делото доказателства за извършени разходи за преписи се установява, че такива действително са направени в сочения от жалбоподателя общ размер на 84,60лв., от които 0,90 лв. представляват банкова такса за превод на платената такса за преписите. Тъй като е постановено възстановяване на част от тази сума в размер на 59,20 лв., дължимо е възстановяване и за разликата до 82,60 лв. в размер на 25,40 лв. Към последната сума следва да се добави и сума в размер на 0,10 лв., тъй като с постановеното решение са възстановени 1,80 лв. банкова такса, докато видно от платежния документ, държавната такса за образуване на делото е платена чрез превод, таксуван със сумата 1,90 лв. В тази част съдът приема, че е налице фактическа грешка, която следва да поправи по свой почин, съгласно чл.175, ал.1 АПК. Следователно, постановената за възстановяване сума следва да бъде увеличена общо с 25,50 лв. на 546,50 лв. (петстотин четиридесет и шест лева и петдесет стотинки).

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ в частта за разносните решение № 7715/09.12.2013г., постановено по адм. д. № 2800/2012г. на Административен съд София град, Второ отделение, 29 състав, като в него вместо сумата «521 (петстотин двадесет и един) лев» да се чете: «546,50 лв. (петстотин четиридесет и шест лева и петдесет стотинки)».

Решението е окончателно.

Съдия: